

Sygnatura akt VI Ka 1034/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 **stycznia 2020** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący sędzia Arkadiusz Łata

Sędziowie del. Piotr Pawlik (spr.)

Małgorzata Peteja-Żak

Protokolant Dominika Koza

przy udziale Dariusza Kowalczyka Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Z.

po rozpoznaniu w dniu 7 stycznia 2020 r.

sprawy **J. O. (1)** ur. (...) w G.

syna C. i M.

oskarżonego z art. 177 § 2 kk

na skutek apelacji wniesionej przez pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej

od wyroku Sądu Rejonowego w Zabrze

z dnia 8 października 2019 r. sygnatura akt II K 1194/19

na mocy art. 437 kpk, art. 438 kpk, art. 627 kpk w zw. z art. 635 kpk i art. 624 § 1 kpk

- zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że orzeczoną w pkt. 2 nawiązkę podwyższa do 50.000 (pięćdziesięciu tysięcy) złotych;
- w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;
- zasądza od oskarżonego J. O. (1) na rzecz oskarżycielki posiłkowej A. B. kwotę 840 (osiemset czterdzieści) złotych tytułem zwrotu wydatków poniesionych na ustanowienie pełnomocnika w postępowaniu odwoławczym;
- zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, wydatkami obciążając Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 1034/19		
Załącznik dołącza się	1			

w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:			
1CZĘŚĆ WSTĘPNA			
0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
	Wyrok Sądu Rejonowego w Zabrze z dnia 8 października 2019 r., sygn. akt II K 1194/19		
	0.11.2. Podmiot wnoszący apelację		
	# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego		
	# oskarżyciel posiłkowy		
	# oskarżyciel prywatny		
	# obrońca		

	# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącnego				
	# inny				
	0.11.3. Granice zaskarżenia				
	0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia				
	# na korzyść # na niekorzyść	# w całości			
	# w części	#	co do winy		
	#	co do kary			
	#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia			
	0.11.3.2. Podniesione zarzuty				
	Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji				

	#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
	#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
	#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
	#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych		

		przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia				
	#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka				
	#	art. 439 k.p.k.				
	#	brak zarzutów				
	0.11.4. Wnioski					
	#	uchylenie	#	zmiana		
	1Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy					
	0.12.1. Ustalenie faktów					

	0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
	Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
	2.1.1.1.					
	0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
	Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
	2.1.2.1.					
	0.12.2. Ocena dowodów					
	0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów					
	Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Związłe o powodach uznania dowodu			
	0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione					

	przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)				
	Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Związłe o powodach nieuwzględnienia dowodu		
	1STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków				
	Lp.	Zarzut			
	3.1.	Rażąca niewspółmierność nawiązki	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
	Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny				

Orzeczona przez Sąd I instancji nawiązka w wysokości 15.000 złotych - mając na uwadze wszystkie okoliczności sprawy i skutki wypadku - była rażąco niewspółmiernie łagodna. Sąd meriti z jednej strony słusznie zwrócił uwagę na poważne dla osoby pokrzywdzonej skutki wypadku, z drugiej jednak strony błędnie przy tym uznał, że stopień naruszenia przez oskarżonego zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym nie był wysoki, a żądanie wygórowanej nawiązki w wysokości

50.000
złotych
"grubą
przesadą".
Oczywistym
jest, że
oskarżony
spowodował
wypadek
niewymyślnie
- taka
przecież
jest istota
przestępstwa
z art. 177 §
2 kk. Nie
może to
tym samym
stanowić
żadnej
okoliczności
łagodzącej
dla
oskarżonego,
co w
sposób
wadliwy
sugeruje w
pisemnym
uzasadnieniu
Sąd I
instancji.
Co więcej
- dla Sądu
Rejonowego
zaistniała w
sprawie
"chwilowa
niewaga"
oskarżonego
nie jest
zjawiskiem
nietypowym
(odosobnionym),
a zatem nie
wymaga
napiętnowania
tym
bardziej, że
oskarżony

nie ujawnił
lekceważącego
stosunku
do zasad
bezpieczeństwa.

Z tak
wyrażonymi
poglądami
Sądu I
instancji
nie sposób
się zgodzić
i

zaakceptować

Pamiętać
bowiem
należy, że
oskarżony
jako jedyny
z pięciu
kierujących
nie ustąpił
pierwszeństwa
pokrzywdzonej

(zrobili to
nawet
kierowcy
jadący
przeciwnymi
pasami
ruchu).

Dodatkowo,
to na A. B.
oskarżony
chciał
początkowo
przerzucić
odpowiedzialność

za
zdarzenie
twierdząc
nie tylko,
że
pokrzywdzona
przechodziła
przez
jedną poza
wyznaczonym
przejściem
dla

pieszych,
ale
również, że
wbiegła mu
przed
maskę (tak:
zeznania K.
G. - k.
26v.).
Dopiero po
przedstawieniu
oskarżonemu
oczywistych
i
jednoznacznych
dowodów,
ten zmienił
linię
obrony i
przyznał
się do winy.
Postawa
oskarżonego
była zatem
labilna i
zmienna,
co należało
uwzględnić
w
całościowym
procesie
wyrokowania.
Zachowanie
to, w
połączeniu
z
zachowaniem
na drodze,
wymaga
szczególnego
napiętnowania.
Sąd I
instancji
zapomina
przy tym,
że
opisywana
"chwilowa
nieuwaga"
oskarżonego

oznacza
obecnie dla
pokrzywdzonej
w zasadzie
"przykucie
do łóżka"
i koniec
normalnego
życia z jego
radościami.

Kwota
15.000
złotych w
żaden
sposób nie
zabezpieczy
72-letniej
pokrzywdzonej,
która
wymaga
leczenia
oraz
rehabilitacji
"tu i teraz",
a nie za
"jakiś
czas".

Istotnym
jest też,
że opisane
szczegółowo
w opinii
sądowo -
lekarskiej,
a ujęte
w opisie
czynu
przypisanego
J. O. (2)
ciężkie
skutki
wypadku
realnie
zagroziły
życiu
pokrzywdzonej,
która
znajdowała
się w 10-
dniowej

śpiączce z powodu zatrzymania krążenia i ostrej niewydolności oddechowej w przebiegu wstrząsu hipowolemicznego.

Z kolei o trwałym śladzie, jaki zapewne zdarzenie z dnia 10 kwietnia 2019 r. pozostawi w psychice pokrzywdzonej, nie trzeba wspominać.

W konsekwencji nawiązka w wysokości orzeczonej przez Sąd I instancji nie mogła być uznana za

sprawiedliwą i słuszną.

Co istotne - wysokość nawiązki,

jako finansowej rekompensaty

za krzywdę doznaną na skutek działań

oskarżonego,

nie była uzależniona od jego możliwości

	<p>płatniczych. Orzeczony środek kompensacyjny w aktualnym stanie prawnym nie ma już charakteru represyjnego. Wyrażnie o tym musi świadczyć art. 56 kk, z którego jednoznacznie wynika, że przepisów art. 53 kk, art. 54 § 1 kk oraz art. 55 kk nie stosuje się m.in. do obowiązku zadośćuczynienia za doznaną krzywdę.</p>		
	Wniosek		
	<p>Zmiana zaskarżonego wyroku w punkcie 2 poprzez zobowiązanie oskarżonego do zapłaty na rzecz oskarżycielki posiłkowej nawiązki w kwocie 50.000,00 złotych.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

	<p>Związłe o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
	<p>Zarzut apelacyjny okazał się zasadny i musiał zostać uwzględniony. Zaskarżony wyrok nie był prawidłowy w zakresie orzeczonej na podstawie art. 46 § 2 kk przez Sąd I instancji nawiązki, która była za niska i rażąco niewspółmierna do doznanej przez pokrzywdzoną krzywdy. Nawiązka w wysokości 15.000 złotych nie spełniała swego podstawowego celu, ponieważ nie stanowiła realnej wartości dla pokrzywdzonej. Ciężkie skutki wypadku przemawiały</p>		

	<p>za podwyższeniem wysokości nawiązki tym bardziej, że życie 72-letniej pokrzywdzonej diametralnie zmieniło się na stałe, na zawsze i na niekorzyść. A. B. nie jest już osobą samodzielną, wymaga stałej opieki nie tylko w codziennym życiu, ale również specjalistycznej: ortopedycznej i rehabilitacyjnej.</p>		
	<p>1OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		
	<p>4.1.</p>		
	<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>		
	<p>1ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>		
	<p>0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku</p>		

	sądu pierwszej instancji			
	0.15.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy		
	Zwiężle o powodach utrzymania w mocy			
	0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji			
	0.0.15.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany		
	Orzeczoną w punkcie 2 wyroku na rzecz pokrzywdzonej A. B. nawiązkę w wysokości 15.000 złotych podwyższono do kwoty 50.000 złotych.			
	Zwiężle o powodach zmiany			
	Nawiązka orzeczona			

przez Sąd I instancji okazała się rażąco niewspółmiernie niska, albowiem nie spełniała swojego podstawowego celu - pokrycia szkody niemajątkowej. Wysokość nawiązki ostatecznie ukształtowanej przez Sąd odwoławczy stanowi natomiast realne i sprawiedliwe zadośćuczynienie za krzywdę, jakiej doznała pokrzywdzona na skutek zachowania oskarżonego. Nawiązka w wysokości 50.000 złotych stanowi tym samym przybliżony ekwiwalent za doznaną przez A. B. szkodę niemajątkową (krzywdę), a zatem powinna ona

wynagrodzić
doznane
przez
pokrzywdzoną
cierpienia,
utrata
radości
życia oraz
ułatwić jej
przewyciężenie
ujemnych
przeżyć
psychicznych.
Nie jest
też - jak
przekonywał
Sąd I
instancji -
wygórowana,
a jej
domaganie
się nie
stanowiło
"grubej
przesady".
Kwota
50.000
złotych
odpowiada
ponadto
aktualnym
stosunkom
majątkowym,
warunkom
życiowym i
przeciętnej
stopie
życiowej
społeczeństwa.
Kwota ta
pomoże
pokrzywdzonej
pokryć
szkodę
niemajątkową
i na pewno
jej
bezpodstawnie

	nie wzbogaci.			
	0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
	0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
	5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
	Zwiąże o powodach uchylenia			
	5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
	Zwiąże o powodach uchylenia			
	5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
	Zwiąże o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej			

	podstawy prawnej umorzenia			
	5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
	Zwięźle o powodach uchylenia			
	0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
	0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
	1Koszty Procesu			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
	3	Kierując się uregulowaniami zawartymi w art. 627 kpk w zw. z art. 635 kpk - przy		

		dokonanej zmianie wyroku skazującego na niekorzyść J. O. (1)- Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz oskarżycielki posiłkowej A. B. kwotę 840 złotych tytułem zwrotu wydatków poniesionych na ustanowienie pełnomocnika w postępowaniu odwoławczym.		
	4	Zwalniając oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie drugoinstancyjne Sąd odwoławczy miał na względzie okoliczności przewidziane w art. 624 § 1 kpk.		
	1PODPIS			
	Sędzia del. Piotr Pawlik Sędzia Arkadiusz Łata Sędzia			

	Małgorzata Peteja - Żak		
--	----------------------------	--	--

0.11.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Pełnomocnik oskarżycielki posiłkowej		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wysokość środka kompensacyjnego - nawiązki		
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu		

	przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.11.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana